

Страни в главното производство

Жалбоподател: Bundesrepublik Deutschland

Ответници: BL, BC

Лице, конституирано като заинтересована страна: град Кемниц

Преюдициални въпроси

1. а) При присъединяването към непридружен малолетен или непълнолетен бежанец съгласно член 10, параграф 3, буква а) и член 2, буква е) от Директива 2003/86/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 22 септември 2003 г. може ли да се смята за „условие“ по смисъла на член 16, параграф 1, буква а) от Директива 2003/86/ЕО този бежанец все още да не е навършил пълнолетие? Съвместима ли е с предходните разпоредби правна уредба на държава членка, съгласно която на присъединилите се към непридружен малолетен или непълнолетен бежанец по смисъла на член 2, буква е) от Директива 2003/86/ЕО негови родители се предоставя (производно) право на пребиваване в тази държава членка само до фактическото навършване от бежанеца на пълнолетие?
  - б) При утвърдителен отговор на въпрос 1, буква а): следва ли член 16, параграф 1, буква а) във връзка с член 10, параграф 3, буква а) и член 2, буква е) от Директива 2003/86/ЕО да се тълкува в смисъл, че държава членка, съгласно чието законодателство (производното) право на пребиваване на родителите е ограничено във времето до навършването от детето им на пълнолетие, може да отхвърли заявлението на родителите, все още пребиваващи в третата държава, за влизане и пребиваване с цел събиране на семейството, ако бежанецът е навършил пълнолетие преди крайното решение по заявлението, подадено в административно или съдебно производство, в срок до три месеца от признаването на статута на бежанец?
2. Ако съгласно отговора на въпрос 1 не е допустим отказ за събирането на семейството: какви изисквания следва да се поставят за наличието на реален семеен живот по смисъла на член 16, параграф 1, буква б) от Директива 2003/86/ЕО при присъединяване на родители към бежанец, който е навършил пълнолетие преди решението по заявлението за влизане и пребиваване с цел събиране на семейството? По-конкретно:
  - а) Достатъчно ли е родство от първа степен по пряка възходяща линия (член 10, параграф 3, буква а) от Директива 2003/86/ЕО), или се изисква и реален семеен живот?
  - б) Ако се изисква и реален семеен живот:

Каква е необходимата му интензивност? Достатъчни ли са например спорадични или редовни контакти, необходимо ли е съжителство в общо домакинство, или освен това се изисква общност, основана на взаимопомощ, чиито членове са зависими един от друг?
  - в) Присъединяването на все още намиращите се в третата държава родители, подали заявление за събиране на семейството, към детето им с признат статут на бежанец, което междувременно е навършило пълнолетие, изисква ли да са налице изгледи за (повторно) започване на семейния живот по начина, изискуем съгласно отговора на въпрос 2, буква б)?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството (ОВ L 251, 2003 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 164).

Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на 5 август 2020 г. — NW/Landespolizeidirektion Steiermark

(Дело C-368/20)

(2020/C 348/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: NW

Ответник: Landespolizeidirektion Steiermark

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли правото на Съюза национална правна уредба, с която чрез редица последователни национални постановления се кумулира удължаването на срока и по този начин се създава възможност за повторно въвеждане на граничен контрол над времевите ограничения от две години, предвидени в членове 25 и 29 от Регламент (ЕС) 2016/399 ⁽¹⁾ и без съответно решение за изпълнение на Съвета съгласно член 29 от този регламент?

2. При отрицателен отговор на първия въпрос:

Трябва ли правото на свободно движение на гражданите на Съюза, прогласено в член 21, параграф 1 ДФЕС и в член 45, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽²⁾, особено с оглед на принципа за недопускане на проверка на лица по вътрешните граници, закрепен в член 22 от Регламент 2016/399, да се тълкува в смисъл, че това право обхваща правото на лицата да не бъдат контролирани на вътрешните граници, освен при условията и изключенията, установени в Договорите и по-специално в посочения регламент?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ ОВ С 326, 2012 г., стр. 391.

**Преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Steiermark (Австрия), постъпило на
5 август 2020 г. — NW/Bezirkshauptmannschaft Leibnitz**

(Дело С-369/20)

(2020/С 348/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Страни в главното производство

Жалбоподател: NW

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Leibnitz

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли правото на Съюза национална правна уредба, с която чрез редица последователни национални постановления се кумулира удължаването на срока и по този начин се създава възможност за повторно въвеждане на граничен контрол над времевите ограничения от две години, предвидени в членове 25 и 29 от Регламент (ЕС) 2016/399 ⁽¹⁾ и без съответно решение за изпълнение на Съвета съгласно член 29 от този регламент?